

La Veu d'Inca

REDACCIO I ADMINISTRACIO
Murta, 5.—INCA.

Any II

SETMANARI POPULAR
INCA 25 DE DESEMBRE DE 1916

Núm. 104

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

¿VENDRÀ LA PAU AL MON?...

De enmig del caos en que s'agiten les discordies, els egoismes i les vils passions característiques d'una lluita tan encarnissada com la present, ha brillat ja un raig de clara llum, amb la recent proposta de pau feta per Alemanya a les altres nacions beligerants.

El brot d'olivera tan anyorat, s'ha passetjat ja per aquest cementeri vastíssim de l'Europa, a on la mort ostenta victoriosa ses tristes despulles...

La bandera blanca és estada ja desplegada per una de les parts del sagrant i perllongat litigi...

¿Serà respectat aquest brot d'olivera per l'altra banda? ¿Respondrà aquesta també amb la bandera blanca, que és de pau, que és de condonació, que és de fraternitat; o preferirà passetjar encara la bandera roja, la de la sang i extermini?...

Fins al present, res oficialment s'ha contestat; sols s'han fet comentaris periodístics per part dels aliats i per cert no massa satisfactoris a la proposta alemanya.

Noltros prescindim completament dels movils dels qui han oferit la pau i de les raons en que's puguin fundar per no acceptar-la els altres.

Par damunt tot esperit de partit, par damunt tota mira interessada en vers de una o altra nació, creïm que l'acte d'Alemanya en oferir la pau, és un acte magnífic i digne d'encomi.

Aquestes propostes de pau fetes pels Imperis Centrals, en els moments en que precisament una victòria dels seus exercits era molt indiscutible i molt brillant, constitueixen un cas exemplar sens precedent algun en l'Historia.

Qualsevol altra nació de qualsevol banda de lluitans, que hagués estada la primera en oferir a les altres el dessitjat ram d'olivera també merexeria ara,

de nosra part, les mateixes alabances.

I les mereixerà, o ja les ha merescudes, del afligit Pare del món catòlic, Benet XV; i les mereixerà dels tendres llabis de tants d'orfes i viudes i mares desconsolades, que clamen incessantment per la total i ràpida liquidació d'aquesta ignominiosa carniceria humana...

Es tanta ja la sang noble, jove, innocent, que ha vessada l'Europa esmortuïda, i és tan acentuat el clamoreig de les moltes veus angunioses que gemeguen i ploren; que per força han de beneir l'idea de la qui ha estada la primera nació en demostrar actitud d'estar pronta a acabar amb les hostilitats.

La blanca paloma d'aqueix magne diluvi, missatjera de pau i de bonança, ha volat, per un moment, par damunt les trinxeres inimigues...

Gran serà la responsabilitat dels qui la rebutgin. Aquests seràn acreadors a etern oprobi i a execració sempiterna; perque no heuràn sabut apreciar un benefici inestimable prestat a l'Humanitat adolorida, no permatent que aquesta assenti les fites d'un hermós pervenir de reparació de forces.

En aquests moments solemnes en que el món espera l'Advenciment del Príncep de la Pau, demanem que aquest suau ventijol de Pau que oretja els fronts engegats per l'odi, torni an els cors l'amor i la fraternitat i la tranquil·litat perdudes...

Inca 20-12-16.

J. A. PVRE.

NADAL I LA FAMILIA

Diu una dita popular: «Per Pasqua i per Nadal cada ovella a son corral.» Aquestes dites populars, no nascudes en èpoques d'apassionaments, solen encloure molta saviduria pràctica, i per això algú va poder dir amb veritat que

la veu del poble és la veu de Déu.

La família necessita, avui més que mai, certs dies de concentració, d'actuació pròpia i de glorificació, i la dita popular il·ligant aquesta necessitat de la vida social amb la vida religiosa, senyala aquests dos dies, millor, aquestes dues temporades per a concentrar, glorificar i donar lloc a actuar la vida de família.

Dels enemics de la família en la vida moderna se'n podria fer un llibre interessantíssim, on sortirien moltes coses no escrites encara.

Enemics de la família són moltes formes de treball que treuen de nits la gent de casa, i moltes vegades la mateixa dona de la casa, centre, hàbit i caliu de la vida de família.

Enemics de la família aquests centres d'entreteniments per a homes sols, vull dir cafès i tavernes, ont els pares de família maten les hores úniques que'ls queden després de les de treball.

Poc amics de la família els col·legis d'internat, que un savi canonge conegut nostre anomenava: «L'hospici dels rics».

Enemics de la família aquestes societats d'esbarjo; polítiques, de beneficència que ara criden l'home per un cantó, ara la dona per l'altre, com si es proposassin afluïxar i desfer el nus del matrimoni.

Enemic de la família el sufragi universal, que posa el vot del fill contra el vot del pare i dona al primer els mateixos drets polítics que al segon.

I és tal l'ambient social contra la família, que fins les obres piadoses sembla que exigeixin la seva disgregació.

Gran amic de les famílies la Iglesia, que les busca senceres i les xopluga reunides sota ses santes voltes.

Ja veieu, doncs, si fan falta alguns dies a l'any per estrènyer el nus familiar.

***

Benvingut sia Nadal.

El marit i la muller plegaran sa feina un parell de dies, i llàstima que no siguin més, i els fills grans s'arreglaran també descansant al redós de sos pares.

Els petitets ja no aniran a l'escola, i algú que estigui al col·legi de la ciutat tornarà a alegrar i alegrar-se a la llar pairal.

Els pobrets avis que sense els néts anaven acurrucats i tremolant buscant el sol, sentiran dintre nova calor i faran una revivalla.

Les vetlles són llargues, per la misericòrdia de Déu.

La llar de foc espurnejant llença llençües enlaire que totes criden: «Veniu, veniu.»

Allà els bancs dels homes, allà les cadires baixes de la mestressa i de ses filles.

Randes de cançons alegroies omplen l'escó, això sí, més ben cantades que abans, perquè en les ha ensenyades l'Orfeó Català de Barcelona.

L'acompanyament el fa la quitxalla a bastonades damunt el tíó de nas roent, pacient i generós que mai se queixa i sempre dona.

Allà hi són tots, tots; fins els difunts són a la memòria i a les converses.

Ja feia dies que no s'havia resat el Sant Rosari, així tots plegats; ¡si la canalla volguessin callar una estona! ¡Ep! ¡i no val a riure el jovent! ¡Ep, avia, no val a plorar!

El vinticinquè de desembre,
fum, fum, fum,
ha nascut el Fill de Déu
entre la neu, entre la neu.

Li farem una arribada
amb molt grossa foguerada,
fum, fum, fum.

Santa Maria, Mare de Déu pregau a Déu per nosaltres pecadors...

Ara té calor la família.
Avui veiem que encara hi ha família.

Pau a les famílies de bona voluntat.

JAUME RAVENTÓS.

(De Proses de bon seny)

Magnífics cromets

Nombroses y variades coleccions propis per obsequis de Nadal per barberies, carteries, quefès i dependents de tota classe. A nostra Llibreria.

LA NIT DE NADAL

Avuy pels homens la nit es dia,
avuy pels àngels la terra es Cel;
damunt la palla d'una establia
prop de Maria
caigué un estel.

Caygué a la terra com una perla,
perla divina d'immens valor,
perque nosaltres podent haverla
volguéssim ferla
joyell d'amor.

Estel que daura la nit hermosa,
los àngels canten al voltant seu;
mentres á ferho l'aucell s'hi posa,
floreix la rosa
damunt la neu.

No es tan puríssim lo de l'aubada
quan les tenebres y boyres fon:
sa llum divina del Cel baixada
será escampada
per tot lo mon.

Com un llantió del cel
s'aixeca la lluna clara;
á sa argentina claror
¡qué bonica es la nevada!
Al punt de la mitja nit
se sent divina fragancia,
com si una rosa's badés
al plujim de la rosada.
Si la neu abriga'ls camps
y son mústigues les branques
¿hont es la novella flor?
¿hont es la rosa que's bada?
Estenent ab vol suau
les seves ales de plata,
á anunciarho als pastors
un àngel del Cel devalla.

Pastorets, bons pastorets,
que feu foch á la montanya,
si cap á Bethem veniu
trobareu la rosa blanca,
trobareu un bell infant
ajegut damunt la palla
entre una mula i un bou,
en lo reço d'una establia.
Sembla que plora de fret,
peró plora d'anyorança;
del vostre senzill amor
anyora la dolça flama.
Lo seu Pare n'es fuster,
per ferli'l breçol treballa;
sa Mare per adormi'l
hermosa canço li canta.

MARIA

¿Quina canço't cantarè,
Infant de galfes de rosa,
quina canço't cantaré
que't sia agradosa,
que't sápigas be?

Los cántichs del Paradís
no ressonen á la terra,
los cántichs del Paradís
del home'ls desterra
la sort infeliç.

Si tingués la lira d'or
de l'angélica armonía,
si teugés la lira d'or
¡qué be'l cantaría
lo cant del amor!

Hermosos àngels del Cel,
del mur diví despenjaula;
hermosos àngels del Cel,
á mos dits posaula
com bresca de mel.

Lo meu Fill está plorant,
y d'anyorança sospira,
lo meu Fill está plorant,
baixaume la lira,
dolçor del meu cant.

Lo somni del meu Fillet,
jo vull endolçir ab ella,
lo somni del meu Fillet,
desclosa poncella
del meu roseret.

Poncelletes del Abril,
ja que sou sa mellor joia,
poncelletes del Abril,
formeuli una toya
gemada y gentil.

Hermosa nit del hivern,
¡qué bonica es ta serena!
hermosa nit del hivern,
avuy t'enllumena
la llum del Etern.

¡Quin estel vos ha sortit,
rossinyols de l'encontrada,
quin estel vos ha sortit:
canteuli l'aubada,
canteuli á la nit!

Adormiu al meu Fillet
ab la vostra cantarella,
adormiu al meu Fillet,
desclosa poncella
del meu roseret.

LO ROSSINYOL

Soc l'arpa de la boscuria
que gronxa'l suau oreig;
si'l meu niu es á la terra,
lo meu cántich es del Cel.
Quan hermosos devallaven
del Paradís al verger,
jo dels àngels l'aprenia,
l'aprenia fa molt temps.
Si'l Paradís va marcirse,
avuy de nou refloreix,
puig se torna primavera
la freda nit del hivern.
Si'l Paradís va marcirse,
ja no's marcirá may mes;
avuy tornen a baixarhi
cantant los àngels del Cel.
Vos que'ls crideu á la terra,
Jesuset, bon Jesuset,
endolciu mes refilades,
deixaume cantar ab ells.
Soch l'arpa de la boscuria
que gronxa'l suau oreig;
si'l meu niu es á la terra,
lo meu cántich es del Cel.

LA ROSA D'HIVERN

Les meves fulles son blanques,
floreixo damunt la neu,
les pastoretes que, m cullen
me diuen rosa d'hivern.
Quan les altres son marcides
mos poncellons son oberts;
ja allargo la primavera,
ja fas venir-la mes prest.
Sabent que Jesús havia
de naixer en aquest temps,

vaig esperar-lo á la branca,
á la branca del roser.
Puríssima Nazarena,
que fan hermós l'infanteu,
culliume per sa corona,
culliume per son ramell.
Si vos to'm culliu depressa,
depressa m'esfullaré;
lo bon Jesús es ma vida.
soch la flor del Naixement.

Les meves fulles son blanques,
floreixo damunt la neu,
les pastorettes que'm cullen
me diuen rosa d'hivern.

SANT JOSEPH

Aquesta santa nit
á l'arbre de David
pe'ls homens ha florit
una branqueta.
Ja que lo vaig regar,
deixámela abastar,
deixámela olorar
la flor novella.

Es un cálzer de mel,
es un hermós estel,
es una flor del Cel,
que vé á la terra;
floreta del cel blau,
que vessa olor suau,
lo cistellet hont cau
es un pessebre.

Jesús, divina flor,
infant de cabell d'or,
de llabis del color
de la rosella.
¡Oh quin bonich Infant!
Mentres l'estich mirant,
adorme'l ab ton cant,
Esposa meva.

Si'l Cel aydarme vol,
jo li faré'l breçol;
tu bródalil llençol
ab or y seda;
mes ¡ay! que no'n tenim,
perque tots dos vivim
en lo tristíssim llim
de la pobresa.

¡Cóm es que'l Fill de Deu,
que té'l univers, seu,
vol naixer aprop meu
ab nit tan freda?
Si es Rei de lo creat,
per que no vé voltat
de llum y claretat
com sol que's lleva?

¡O Fill á qui mantinch,
de noble casa vinch,
peró cap joya tinch
per ta grandesa!
Fillet, lo meu Fillet,
ton Pare es fusteret;
per ferte'l breçolet
sols té una serra.

F. CASAS Y AMIGÓ.

(Acabarà.)

DIETARIS de 1917
VENALS A NOSTRA LLIBRERIA
Carré de la Murta, 5.—Inca.

DE INCA

¿Por qué hablar siempre de la capital y de las cosas de la Capital? alguna vez han de merecer la atención las poblaciones del interior de la isla, Poblaciones donde, á menudo, se vive una vida de energía mucho más intensa que en nuestra Ciudad.

Hablemos, por ejemplo, de Inca. No ha muchos días que visitamos, llevados de nuestro afán de proselitismo, dicha población y en ella pudimos notar que hay, en un círculo de personas discretas y selectas (sin que eso quiera decir tituladas y ricas,) entusiasmo y deseos de trabajar por algo que lo merezca.

Comunmente se ha tenido á Inca por el prototipo de las poblaciones sin carácter propio, sin costumbres propias. Era, después de Palma, el lugar de esparcimiento de la ruralia desorientada y empobrecida. La guarnición militar tenía por fuerza que hacer sentir sobre ella su influjo, á menudo perturbador. Las clases pudientes, en su deseo inconsciente de igualar en todo á los forasteros, en vez de depurar su gusto, lo maleaban. La circunstancia de ser Inca una ciudad de cierta población transeunte, sólo le había servido para encontrar elementos con que mantener una plaza de toros y llenar un salón de espectáculos donde se representasen obras de género chico y de género infimo.

Y los que de tal modo pensaban no iban totalmente descaminados; porque todo lo que decían y comentaban era y es cierto. El ambiente de Inca, en la actualidad, no está purificado, ni mucho menos, de influencias malignas. Los habitantes de esta población se consideran aún, en su mayoría, muy agradecidos del seudo movimiento que les reporta la guarnición; su conciencia civil no se halla suficientemente despierta. Pero...

Pero, paralelamente á lo que llevamos casi descrito ó indicado, hay un grupo que realiza una labor patriótica y hermosísima, inversa de la de perversión estética moral y cultural de que hablabamos.

Un reducido número de ciudadanos, que se han dado cuenta de la que era preciso hacer para salvar á su pueblo natal del peligro inminente que le amenaza, se han agrupado espiritualmente, unidos por un ideal firme y fecundo de patria y de cultura.

En el Círculo de Obreros Católicos han organizado una serie de conferencias científico-morales á las que asiste una gran masa de obreros deseosos de educación é instrucción integral. Están trabajando, con halagüeñas esperanzas de éxito, en la constitución de un grupo orfeónico, que cuenta ya con positivos elementos para empezar. Y ya se preparan para celebrar, como el año pasado, con la magnificencia que se requiere, la *Diada de la Lengua catalana*.

Estas beneméritas personas de que hablo y cuya modestia me impide que lance á la publicidad sus nombres con los calificativos que se merecen, pueden y deben llevar á cabo una positiva obra de remallorquinización. Si en todas las poblaciones importantes de esta isla, si en Sóller, en Pollensa, en Manacor, en Felanitx, etc., hubiera individuos como los de referencia, el ideal de una Mallorca reintegrada enteramente á su cultura y á su espiritualidad se hallaría en vías de probabilísimo triunfo.

JUAN ESTELRICH.

De «El Sóller»

Garbes i gavelles

En favor del Clero Parroquial

Al Congrés s'ha debatut la miserable consignació del Clero parroquial, vergonya d'una nació catòlica que no sembla sino quo vulgui matar de fam els rectors i els vicaris.

La esmena que en el pressupost de Gracia i Justicia va presentar el senyor Montes Jovellar no podia ésser més justa: que'l sou del clero rural ha d'equiparar-se als mestres d'estudi; es a dir, que quan l'assignació del rector sigui inferior a 1.000 pessetes, se li doni el «plus» per a que hi arribi.

Tenia raó en Maura quan deia an el ministre de Gracia i Justicia que estava en un error gravíssim al interpretar el Concordat d'una manera tan torsuda. Però ni que aixís fos, no déuen tenir-se aquèsts escúpols quan se tracta de reparar una injusticia i de cumplir un deute sagrat. Oposar-se an aquest alement a favor dels rectors rurals, és com desamparar-los per sempre a la miseria i és a la vegada un atentat a la religió.

La opinió general del país està al costat d'aquesta millora, que han votat conservadors mauristes, regionalistes, jaumistes, integristes. Sols s'han pronunciat en contra el govern, la majoria lliberal i els republicans, vencent pel número.

¡Liberals i republicans...! Jels qui ara, en aquestes pressuposts que's discuteixen voleu millons per a afavorir interessos particulars i anar a obres que tot-hóm sab la finalitat inconfessable que tenen.

El clero rural ja sab a que s'ha d'atendre d'aquí en davant

Els telegrams de Madrid anuncien que'l govern ha accedit en el Senat el augment fins a 1000 pessetes en els habers dels rectors rurals.

Una herencia de 40.000 duros

Ha visitat a l'alcalde de Bcelona el notari senyor Tonelló, per a notificar-li que, segons testament atorgat per donya Lluisa Cura i Patriols, que ha mort recentment, l'Ajuntament és estat instituït hereu per la difunta en les dues terceres parts del producte líquid de la realització dels seus béns, per a destinar-lo al foment d'escoles municipals. Aquesta participació de l'Ajuntament és bastant important.

VII Centenari de l'aprovació de la Ordre de Predicadors

El dia 22 d'aquest mes es compleix el VII centenari de l'aprovació pel Sant Pare Honorí III de la merifíssima Ordre de PP. Predicadors.

Aquesta data memorable en la història de la Iglesia, ja que recorda tot l'esperit evangèlic llegat als seus fills pel gran patriarca Sant Doménec, i quals fruits abundosos esmalten amb profusió riquíssima tot l'historial de la ciència i de la virtut del món, enguany, per les tristes circumstàncies que flagell la umanitat, se celebrarà modestament, baix el sol aspecte religiós, sens dubte el més agradable a Déu i els més propi, ensems, en aquets dies de dolor.

Per la Lituania

El Comitè Pro Lituània adressa la comunicació següent:

La malhaurada situació de la nació lituana ha produït un moviment de pietat universal. Un dia fou S. S. Benet XV qui primer que ningú envià un donatiu personal. Fa poc fou el president Wilson qui féu una crida a la població nord americana i autorisa una capta en tots els Estats Units. Avui ens arriba la nova de la constitució d'un Comitè suec Pro

Lituània, presidit per l'alcalde de Stockolm el qual ja ha remès nombroses quantitats al Comitè central de Suïssa.

Aquest darrer Comitè, transferit a Friburg, acaba de fer una nova crida als sentiments humanitaris dels països neutrals, tant per a socorrer la població civil de la Lituània ocupada com per alleugerir la sort dels trenta mil presoners lituans que hi ha Alemanya.

Els socialistes i la pau

La Federació Socialista del Sena ha aprovat una moció relativa a la possibilitat de la reunició de les relacions internacionals i més concretament de negociacions encaminades a la pau, a condició de que Alemanya i els seus aliats presentin proposicions terminats amb bases concretes.

Copiam de "La Aurora,"

Es Consul Espanyol a Jerusalem

Es comte de Bellobar, Cònsul per Espanya a Jerusalem, ha fet, molta de veta: conseguí d'es Gran Visir que es tures respectasen tots ets establiments catòlics de Terra Santa i tornassen a obrir-se ets establiments francesos o lo manco en sortissen ses autoritats i militars que se'n eren emparats. Es Govern turc prometé igualment per cara des Cònsul espanyol perllongar s'embarc de s'edifici que sa Delegació Apostòlica ocupa a Bexrouth. Es mateix Cònsul ha intervengut en sa treta de Comunitats relligioses d'ets edificis que ocupaven, fent-los dit Cònsul molts bons servicis

Que hu senti, anti-clericals?

El Bisbe de Salamanca, Rdm. Sr. D. Julià de Diego i Alcolea ha donades dos mil pesetes per fer devallar de preu es pa an aquella ciutat, en benefici des pobres.

¿Creis que n'ha dit un mort sa premsa que se diu defensora de sa clase obrera, sa premsa cacialista? ¿N'ha dit res s'Obreterxo Balear? Ses derrerres! Se'n guarden com de caure es missatges d'En Barrufet de donar cap notícia de ses obres bones que fassa cap Bisbe capellà, frare ni monja a favor des pobres, ¿Quins farsants que són tots es periòdics anti-clericals, per deinatí que s'aixequin.

Noves d'Inca

MOLTS ANYS

El Director i la Redacció de La Veu d'Inca saluden i feliciten coralment, per les presentes festes de Nadal, al Cap de la Iglesia mallorquina l'Il. Im. i Rvm. Sr. Rigobert Domenech, i a les autoritats totes, eclesiàstiques i civils, lo meteix que a sos amics i subscriptors, dessitjant per tots la pau i l'amor social i d'esperit que dugué al món el Fill de Deu amb el seu naixament adorable.

NOSTRO OSEQUI

A pesar de la vida dificultosa de nostra administració deguda a la constant alça de papé que mos dona un dèficit superior a nostres forces; *La Veu d'Inca* obsequiarà a sos abonats, come present de Nadal, amb un exemplar de *Els Sants Evangelis traduïts en romans popular* per D. Bartomeu Ferrá; opuscol que fa poc ha sortit de nostro establiment.

Els subscriptors de fora rebràn el follet al posar-se el corrent de l'anyada.

LA FESTA DE LA

LLENGUA CATALANA

Com saben nostros lletgidors, enguany és el segon any que es celebra la Festa de la Llengua catalana, pels pobles de Catalunya i sos germans de raça.

A Barcelona, presidirà la patriòtica festa, organizada per «Nostra Parla» la respectable dama i benemèrita escriptora D.ª Dolores Moncerdà i el llorejat poeta i dramaturg D. Angel Guimerà; i amb això ja és dir prou per veure l'importancia que revestirà.

La Veu d'Inca que l'any passat la va organisa, essent Inca l'únic poble de Mallorca a on és fé, enguany aidats d'altres bons inquers, en qui hem tenguda una reunió, ja estam fent els treballs preparatius encaminats a que surti una festa ben maca i patriòtica, digne de la reina de les lletres catalanes, a qui està adreçada. Confiam que alguns elements de Ciutat ens honraràn en la seva presencia i cooperació.

Per tot és farà el primer diumenge de gener; però com a Inca dia 5 arriba la Santa Missió, se adelantarà pel dia de Cap-d'any, puis no volem distreure el públic, encara que sia amb una festa patriòtica i de cultura.

La tercera conferencia donada diumenge passat al Circold'Obrers Catòlics, no desmesresqué de les demés hagudes an aquell centre. Mn. Francesc Garau, demostrà coneixer la materia de que tractava, presentant la familia baix de desfins aspectes que són aderents a ella, parant-se llargament en el problema capitalíssim de la educació i ensenyansa que, segons digué, pertenyia als pares de familia per dret natural, i l'Estat no li pot imposar la seva ensenyansa quant aquesta és perjudicial. Al número vinent, si Deu ho vol, en darem un resum de tant important conferencia.

El conferenciant sintí la calor de la aprovació i dels aplaudiment del nombrós públic que l'escoltava.

Després el President de la societat fé un curt parlament. Anuncià que D. Bernadí Mulet, per ara no danaria la conferencia anunciada, a causa de haver caigut en dol per la mort de la seva malaguanyada germana; pero que'n tenir llaguda en donarien d'altres, per quant algunes persones s'havien oferides a donar-ne sobre medicina, urbanisació de la ciutat i sobre un viatge al través del trasatlàntic. Afagí que porien estar contents del resultat de les conferencies i a tots donava les gracies per la seva cooperació. Als conferenciantes que havien estat a gran altura i que no sabia quin s'en havia duït la paume; als cantors que cada vespre havien cantat cançons noves, de ca-nostre, que tant dolces son pel cor quant tenen un caent popular; i al públic per haver donat calor en la seva presencia, a pesar que no es tractava de cap divertiment, sino de instrucció i de cultura.

Efectivament: les conferencies del Circol, han dexat bona boca i han tengut un resultat que no s'esperava en nostra Ciutat.

Avui prenen l'orde de Sub-diaconat, de mans del bisbe de Mallorca, nostros bons amics inquers D. Bartomeu Cantallops, D. Andreu Caimari i D. Jaume Sampol.

Tot los sia anhorabona a ells i les families.

Dijous prengueren l'orde del matrimoni el distingit Procurador d'aquesta Ciutat D. Joan Truyols i la simpàfica Sta. D.ª Aina Amengual.

Felicitem a la novella pareia per la seva unió, al mateix temps que los dessitjam una llarga vida plena de prosperidats i de benadances.

A nostro mercat continuen els preus fabulosos de porcs grassos, puis dijous s'en pagà un a 1975 ptes. l'arrova.

Per administrà un porc un poc regular és necessiten 50 duros, ell val més manjar un pollastre cada setmana, deia un contista, i encara en sortirem més barato.

Es troba viaticada a Ciutat D.ª Catalina Estrany, mare dels canonges inquers D. Mateu i D. Nadal Garau.

Feim vots an el cel pel prompte restabliment de la malalta.

Demà a les 9 del matí es farà a nostra Iglesia parroquial la publicació de la Santa Bula.

Dia 28 d'aquest mes, an el clot del Carril, s'ha de fer una brega de cans entre en magre de Sa Pobla i en gelat d'Inca. Els partidaris de cada banda s'han posades moltes messions i s'hi juguen molts de diners de magat i de salat per por de l'autoritat local, que amb això de jugà es mostra ben rigulosa.

Ja hu val, amb aquestes bregues de cans!

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostro mercat

Bessó	a	85'00	el quintà
Blat	a	25'00	la cortera
Xexa	a	25'50	id.
Sivada	a	12'00	id.
Id. forastera	a	11'50	id.
Ordi	a	14'50	id.
id. foraster	a	14'00	id.
Faves pera cuinar	a	29'00	id.
id. ordinarias	a	22'00	id.
id. per bestia	a	22'00	id.
Blat de les Indies	a	27'00	id.
Monjeres de confit	a	45'00	id.
Id. Blanques	a	44'00	id.
Siurons	a	00'00	id.
Fasols	a	00'00	id.
Garroves	a	07'50	el quintà
Porcs grassos	a	17'00	la arrova

NOSTROS AMICS DIFUNTS

Després d'alguns dies de lliit a mort la Sta. D.ª Magdalena Pujades filla del difunt metge D. Jaume i per lo mateix naboda dels amics sacerdots Mn. Miquel i Mn. Guillerme Pujades de *Ca'n Lau*.

La probreta era orfa de pare i mare i de germans, puis sols tenia una germana religiosa a Santa Fe de Granada.

Anit passada la portaren al Cementeri en gran acompanyament de Creu alçada, Filles de Maria, Congregació del Cor de Jesús i demés amics i coneguts.

Enviam nostro planyivol condol, a Sor Josefa, sa germana i demés parents, tot pregant per l'etern descans de l'ànima de la difunta.